

ŠKOLITELSKÝ POSUDEK NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI VERONIKY SVOBODOVÉ

DRAMATURGIE SITE SPECIFIC DIVADLA: DIVADLO V NETRADIČNÍM PROSTORU SE ZAMĚŘENÍM NA OSTRAVSKÉ INSCENACE

Veronika Svobodová si pro svoji bakalářskou práci zvolila velmi náročný úkol - rozlišení mezi tzv. site specific inscenacemi a těmi, které se sice odehrávají mimo tradiční divadelní budovy, ale žánrově do kategorie site specific nespadají, byť občas takové označení z marketingových a jiných důvodů využívají.

Svobodová si pro toto téma, myslím, zvolila velmi vhodný klíč. Vymezuje site specific divadlo na základě dramaturgie. Zjednodušeně řečeno sleduje, jakým způsobem se zvolený prostor promítá do dramaturgie daných inscenací. Pokud se ani po obsahové ani po formální stránce v inscenaci neobráží, nepovažuje následně Svobodová takovou produkci za site specific divadlo.

Toto kritérium studentka ve druhé části práce aplikuje na ostravské produkce, které s označením site specific operují. Ostravskou scénu si Svobodová zvolila z několika důvodů - na začátku celého výzkumu ji zaujalo, že ostravská scéna každoročně přináší velmi kvalitní činoherní inscenace a tak uvažovala, že by do své práce zahrнула také vliv činoherního divadla na ostravskou alternativní scénu. Vzhledem k rozsahu práce, a myslím, že to tak bylo správně, nakonec od tohoto cíle upustila. Druhým důvodem bylo, že Ostrava v posledních letech zažívá jakýsi „boom“ site specific produkcí, ovšem některé se z vlastní zkušenosti autorky takto nedají nazvat. Vzhledem k tomu, že se Svobodová kromě vlastního studia na katedře Teorie a kritiky zabývá také produkcí, a to i prakticky (mj. Pomezí z.s.), zajímalo jí, proč toto označení používají. Jestli je za tím určitá marketingová strategie anebo se jedná pouze o neznalost pojmů. V neposlední řadě pak studentku k tomuto výběru inscenací vedlo to, že z Ostravy pochází a má o tamních produkcích dostatečný přehled.

Samotný výzkum Svobodové probíhal standartně, studentka si vyhledala prameny vymezující žánr site specific divadla, stejně tak pečlivě zmapovala ostravské produkce nezávislé divadelní scény. Výsledná práce se však bohužel neobejde bez problematických momentů. V první části Svobodová zůstala pouze u obecného vymezení pojmu. Citace využívá jen k podložení svých tezí a nijak dále téma neproblematizuje. Výčet autorů, se kterými pracuje, je taktéž poměrně strohý. Ve druhé části práce se pak Svobodová příliš orientuje na určení co je a co není site specific produkcí, aniž by tomu předcházely podrobné (dramaturgické) analýzy zvolených inscenací. A neobejde se to také bez velmi zjednodušujících formulací. Přesto je znát, že má studentka pro kritické myšlení o divadle určitý cit. Mám na mysli například to, že si všímá různých funkcí, které jí zvolené inscenace naplňují.

Bohužel z toho nevyvozuje hlubší závěr. V neposlední řadě pak práce není příliš vstřícná ke čtenáři, neboť ji zatěžuje složité členění.
Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze, dne 21.8. 2018

MgA. Vít Neznal, Ph.D